

Protokollat med tilkendegivelse

i

sag nr. FV2025-860

CO-industri

for

HK/Privat

for

A

(advokat Jesper Hermann)

mod

DI Overenskomst I

for

Grundfos A/S

(advokat Lars Bruhn)

Sagens behandling mv.

Sagen blev mundtligt forhandlet den 16. januar 2026 hos Dansk Industri (DI), H.C. Andersens Boulevard 18, 1553 København V, med følgende partsudpegede medlemmer:

Udpeget af klager: Faglig sekretær Poul Erik Tobiasen, HK/Privat, og faglig souschef Jan Kristensen Schmidt, CO-industri.

Udpeget af indklagede: Underdirektør Peer Laier og underdirektør Ulla Løvschal Wernblad, begge DI.

Som opmand deltog højesteretsdommer Oliver Talevski.

Klager, CO-industri for HK/Privat for A, nedlagde følgende påstande:

Principalt

Indklagede, DI Overenskomst I for Grundfos A/S, skal til As pensionsordning betale 129.019 kr. eller et mindre beløb med procesrente fra de enkelte ydelsers forfaldstid fra den 5. juli 2013 eller et senere tidspunkt.

Subsidiært

Indklagede skal til As pensionsordning betale 88.231 kr. eller et mindre beløb med procesrente fra de enkelte ydelsers forfaldstid fra den 5. juli 2018 eller et senere tidspunkt.

Mere subsidiært

Indklagede skal til As pensionsordning betale 129.019 kr. eller et mindre beløb med procesrente fra de enkelte ydelsers forfaldstid fra den 5. juli 2023 eller et senere tidspunkt.

Mest subsidiært

Indklagede skal til As pensionsordning betale 129.019 kr. eller et mindre beløb som fastlagt af den faglige voldgiftsret med procesrente fra sagens anlæg den 1. december 2025¹.

Indklagede, DI Overenskomst I for Grundfos A/S, har påstået frifindelse mod betaling til A af 56.474,56 kr. med morarente fra den 24. februar 2024.

Klager tog bekræftende til genmæle over for indklagedes påstand for det tilfælde, at klager ikke fik medhold i sine egne påstande.

Der blev afgivet forklaring af A, B, C, D og E.

Der kunne blandt de partsudpegede medlemmer ikke opnås flertal for noget resultat, og afgørelsen skulle derfor træffes af opmanden.

¹Datoen svarer til klageskriftets datering.

Opmandens tilkendegivelse

Opmanden kom med en mundtlig tilkendegivelse om sagens udfald og begrundelsen herfor og oplyste, at resultatet i givet fald ville svare til den afgørelse, som opmanden ville nå frem til, hvis der skulle afsiges kendelse i sagen.

Opmandens mundtlige tilkendegivelse kan gengives således:

1. Baggrund og problemstilling

A blev pr. 1. februar 2008 ansat i et fleksjob hos Grundfos A/S, og hun var omfattet af Industriens Funktionæroverenskomst.

Det fremgår af hendes ansættelseskontrakt, at hun var fritaget for at betale præmie på sin pensionsordning, da der forelå en godkendelse om præmiefritagelse fra Danica Pension. Præmiefritagelsen indebar bl.a., at hun ikke skulle betale lønmodtagerbidraget til sin pensionsordning, og hun fik derfor udbetalt lønmodtagerbidraget sammen med sin løn. Præmiefritagelsen indebar endvidere, at Grundfos ikke skulle betale arbejdsgiverbidraget til pensionsordningen.

I forbindelse med, at A skulle på seniorpension fra den 1. august 2023, fandt hun ud af, at hendes pensionsdepot var tilskrevet et mindre beløb end det, som fulgte af overenskomsten, da Danica Pension gennem årene havde beregnet det pensionsbeløb, som skulle tilskrives hendes pensionsdepot, ud fra den pensionssats, der var fastsat i overenskomsten, men ikke havde taget hensyn hendes lønstigninger gennem årene. Danica Pension havde anvendt den løn, hun modtog i 2008, da hun blev præmiefritaget.

E forklarede under hovedforhandlingen, at Danica Pension ikke herved havde begået en fejl, idet præmiefritagelsen indebar, at Danica Pension skulle tilskrive As pensionsordning arbejdsgiverbidraget og lønmodtagerbidraget ud fra den løn, som A modtog i 2008. Dette gjaldt også ved fremtidige lønstigninger.

A har herefter over for Grundfos rejst krav om betaling af differencen. Parterne er ikke enige om beløbets størrelse. Klager mener, at Grundfos skal betale differencen med hensyn til både arbejdsgiverbidraget og lønmodtagerbidraget, mens indklagede mener, at Grundfos alene skal betale differencen med hensyn til arbejdsgiverbidraget. Dette spørgsmål behandles i afsnit 2 nedenfor.

Parterne er også uenige om, hvorvidt der er indtrådt forældelse, jf. afsnit 3 nedenfor, og om tidspunktet for beregning af morarente efter renteloven, jf. afsnit 4 nedenfor.

Der er endelig spørgsmål om selve opgørelsen af det beløb, der skal betales, og hvem beløbet skal betales til, jf. afsnit 5 nedenfor.

Konklusionen fremgår af afsnit 6.

2. Betaling af arbejdsgiverbidraget og lønmodtagerbidraget

Parterne er enige om, at Grundfos skal betale differencen med hensyn til arbejdsgiverbidraget. Spørgsmålet er, om Grundfos også skal betale differencen med hensyn til lønmodtagerbidraget.

Besvarelsen af dette spørgsmål, beror, som sagen er forelagt, på fortolkning af pkt. 4 om præmiefritagelse i et protokollat til Industriens Funktionæroverenskomst benævnt "Diverse aftaler om pensionsmæssige forhold". Bestemmelsen har følgende ordlyd²:

"Præmiefritagelse

Ved præmiefritagelse tilfalder lønmodtagerbidraget den ansatte, og arbejdsgiverbidraget tilfalder virksomheden. Hvis det samlede bidrag er udbetalt fra pensionsselskabet til virksomheden, efterbetaler virksomheden lønmodtagerandelen til medarbejderen. Det er en betingelse for, at virksomheden kan modtage tilbagebetaling/fritages for indbetaling af pensionsbidrag, at den forsikringsmæssige tilskrivning, som medarbejderens pensionsopsparring modtager, mindst svarer til, hvad der ville blive tilført pensionsordningen, såfremt der var blevet indbetalt almindelige pensionsbidrag til ordningen på grundlag af den udbetalte løn. Såfremt medarbejderen dokumenterer, at dette ikke er tilfældet, skal virksomheden indbetale det manglende beløb til pensionsordningen. Parterne opfordrer pensionsselskaberne til i givet fald at være behjælpelige med dette, og virksomheden skal i det omfang, det er muligt, medvirke ved at fremkomme med oplysninger, f.eks. lønsedler og beregninger."

Efter bestemmelsen indebærer præmiefritagelse, at lønmodtagerbidraget tilfalder den ansatte, mens arbejdsgiverbidraget tilfalder virksomheden. Hvis det samlede bidrag er udbetalt af pensionsselskabet til virksomheden, efterbetaler virksomheden lønmodtagerandelen til medarbejderen.

Det er en betingelse for, at virksomheden kan fritages for indbetaling af pensionsbidrag, at den forsikringsmæssige tilskrivning, som medarbejderens pensionsopsparring modtager, mindst svarer til, hvad der ville blive tilført pensionsordningen, hvis der var blevet indbetalt almindelige pensionsbidrag til ordningen på grundlag af den udbetalte løn. Hvis medarbejderen dokumenterer, at dette ikke er tilfældet, skal virksomheden indbetale *"det manglende beløb"* til pensionsordningen.

Det er ikke nærmere defineret i bestemmelsen, hvad der menes med udtrykket "det manglende beløb". Præmiefritagelsen indebærer imidlertid, som det udtrykkeligt er fastsat i bestemmelsens første punktum, at virksomheden ikke skal tilbageholde lønmodtagerbidraget og indbetale det til pensionsselskabet, men er

²Bestemmelsen hidrører fra et protokollat af 9. februar 2014 i forbindelse med overenskomstforhandlingerne i 2014. Første og andet punktum i bestemmelsen har efter det oplyste bl.a. til formål at implementere den retstilstand, der fremgik af en række afgørelser, jf. faglig voldgiftsavgørelse af 21. december 2000 (Glud & Marstrand A/S), faglig voldgiftsavgørelse af 25. maj 2007 (Sportsmann Gruppen A/S) sammenholdt med faglig voldgiftsavgørelse (med udvidet formandskab) af 12. august 2010 (A/S Sandal Trælasthanhandel) og Sø- og Handelsrettens dom af 2. februar 2011 i sag F-1-10).

berettiget og forpligtet til at udbetale lønmodtagerbidraget direkte til arbejdstageren sammen med lønnen³, således som det også er sket i denne sag. Arbejdstageren vil – medmindre virksomheden vil kunne kræve tilbagebetaling⁴ – opnå en uberettiget berigelse, hvis virksomheden tillige skal indbetale lønmodtagerbidraget til pensionsselskabet.

I lyset heraf har jeg ikke grundlag for at fastslå, at meningen med bestemmelsen har været, at virksomhedens forpligtelse skal række så vidt, at det manglende beløb, som skal indbetales til pensionsselskabet, tillige omfatter lønmodtagerbidraget. Dette gælder, selv om den manglende indbetaling af lønmodtagerbidraget vil betyde, at arbejdstagerens pensionsdepot ikke kommer til at svare mindst til, hvad der ville blive tilført pensionsordningen, hvis der var blevet indbetalt almindelige pensionsbidrag (arbejdsgiverbidraget og lønmodtagerbidraget) til ordningen på grundlag af den udbetalte løn. Denne uhensigtsmæssighed må parterne i givet fald fjerne ved en ændring af præmiefritagelsesordningen.⁵

På den anførte baggrund finder jeg, at Grundfos, der som nævnt på grund af præmiefritagelsen med rette løbende har udbetalt lønmodtagerbidraget til A sammen med lønnen, alene er forpligtet til at efterbetale arbejdsgiverbidraget – og ikke tillige lønmodtagerbidraget. Jeg har efter de foreliggende oplysninger ikke grundlag for at nå frem til et andet resultat, fordi præmiefritagelsesordningen hos Danica Pension indebar, at tilskrivningen til As pensionsdepot skulle ske ud fra hendes løn i 2008 uden hensyntagen til senere lønstigninger.

3. Forældelse

Parterne er enige om, at As krav mod Grundfos er omfattet af den 5-årige forældelsesfrist i forældelseslovens § 4. 5-års-risten regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. lovens § 2, stk. 1.

Disse regler indebærer, at begyndelsestidspunktet for den 5-årige forældelsesfrist vedrørende det krav, som A har rejst under denne sag, skal regnes fra den dag, hvor der opstod en difference⁶, fordi hendes pensionsdepot blev tilskrevet

³Virksomheden kan dog efter aftale med medarbejderen indbetale lønmodtagerbidraget til en pensionsordning.

⁴I henhold til principperne om *condictio indebiti*.

⁵Som det fremgår af Højesterets dom af 20. august 2014 (UfR 2014.3363), er den løn, som udbetales til lønmodtageren, og det pensionsbidrag, lønmodtageren har krav på at få indbetalt til en pensionsordning, to forskellige lønelementer, som tjener forskellige formål. Udgangspunktet er derfor, at en arbejdsgiver ikke med frigørende virkning kan opfylde sin pligt til at indbetale pensionsbidrag ved at udbetale pensionsbidraget til medarbejderen som løn, og arbejdsgiveren har derfor pligt til at efterbetale manglende bidrag. Mulighederne for at fravige udgangspunktet er begrænsede, hvis forpligtelsen til at indbetale til en pensionsordning er baseret på kollektiv overenskomst. Jeg mener, at mit resultat ikke strider mod denne dom, som i øvrigt er afsagt efter parternes protokollat om præmiefritagelse, og det har klager da heller ikke gjort gældende. Mit resultat beror på en fortolkning af præmiefritagelsesbestemmelsen, der indebærer, at virksomheden som nævnt er berettiget og forpligtet til at udbetale lønmodtagerbidraget til arbejdstageren – og derfor ikke handler retsstridigt ved at gøre dette. Udgangspunktet om, at lønmodtagerbidraget ikke med frigørende virkning kan udbetales til arbejdstageren, kan med andre ord siges at være fraveget ved præmiefritagelsesbestemmelsen.

⁶Til brug for afgørelsen af denne sag behøver jeg ikke at tage stilling til, om begyndelsestidspunktet skal rykkes frem til den dag, hvor A kunne dokumentere den enkelte difference.

et mindre beløb end det, som fulgte af overenskomsten. Begyndelsestidspunktet er således forskelligt afhængig af, hvornår den enkelte difference opstod.

Hvis A var ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes forældelsesfristen først fra den dag, hvor hun fik eller burde have fået kendskab hertil, jf. lovens § 3, stk. 1, sammenholdt med § 4, stk. 2.

Som nævnt fremgår det af As ansættelseskontrakt, at hun er omfattet af præmiefritagelsen, og hun har ved Danica Pensions brev af 28. oktober 2008 med bilag fået oplyst bl.a., hvad de årlige indbetalinger (tilskrivninger) på pensionsdepotet udgør. Det fremgår i overensstemmelse hermed af hendes lønsedler, at der ikke indbetales til hendes pensionsordning. Ifølge den oversigt over brevpost fra Danica Pension fra 2008 til 2025, som A selv har udarbejdet, har hun fra Danica Pension modtaget en årlig oversigt over sin pensionsdepot i 2011 og 2012. Af den fremlagte oversigt for 2012 fremgår, hvilket beløb hendes pensionsdepot er tilskrevet som følge af præmiefritagelsen. Hun har herudover haft mulighed for – ved at rette henvendelse til Danica Pension – at få oplysninger om tilskrivningerne på hendes pensionsdepot i senere år, i det omfang hun ikke modtog oversigterne med posten (eller kunne få nogen til at hjælpe sig med læse dem online via internettet). Herved kunne hun konstatere, hvor meget der blev tilskrevet pensionskontoen i det enkelte år, og om der herved opstod en difference i forhold til hendes aktuelle løn.

Under disse omstændigheder finder jeg ikke grundlag for at fastslå, at forældelsesfristen er suspenderet på grund af utilregnelig uvidenhed om det rejste krav mod Grundfos i henhold til lovens § 3, stk. 2, jf. § 4, stk. 2.

Indklagede har accepteret, at der ikke er indtrådt forældelse af As krav med hensyn til en periode på 5 år forud for den 24. januar 2024. Som sagen er forelagt, har jeg ikke grundlag for at fastslå, at forældelsesfristen er afbrudt fra et tidligere tidspunkt.⁷

Der er således indtrådt forældelse af differencekravet vedrørende arbejdsgiverbidraget med hensyn til perioden før den 24. januar 2019.

4. Morarente

Efter rentelovens § 2 skal der ikke betales rente for det tidsrum, der ligger forud for forfaldsdagen. Det fremgår af lovens § 3, stk. 1, at rente skal betales fra forfaldsdagen, hvis den er fastsat i forvejen. I andre tilfælde betales rente, når der er gået 30 dage fra den dag, da fordringshaveren har afsendt eller fremsat anmodning om betaling, jf. § 3, stk. 2.

Der skal dog tidligst betales rente, når der er gået 30 dage efter den dag, hvor skyldneren var i stand til at indhente oplysninger, som må anses for nødvendige for at bedømme kravets berettigelse og størrelse, jf. rentelovens § 3, stk. 3. Denne bestemmelse skal sammenholdes med præmiefritagelsesbestemmelsen

⁷Jf. forældelseslovens § 16, stk. 3, og § 21, stk. 5.

i protokollatet, hvorefter virksomheden skal indbetale det manglende beløb til pensionsordningen, når medarbejderen *dokumenterer*, at den forsikringsmæssige tilskrivning, som medarbejderens pensionsopsparing modtager, ikke mindst svarer til, hvad der ville blive tilført pensionsordningen, hvis der var blevet indbetalt almindelige pensionsbidrag til ordningen på grundlag af den udbetalte løn.

Forfaldsdagen vedrørende det differencekrav, som A har rejst mod Grundfos, er efter min opfattelse ikke fastsat i forvejen som nævnt i rentelovens § 3, stk. 1. Det skyldes, at differencekravet først kan kræves betalt, når Danica Pension har tilskrevet pensionskontoen et mindre beløb end det, som følger af overenskomsten, og når A har dokumenteret dette over for Grundfos.

Efter de foreliggende oplysninger er jeg enig med indklagede i, at dokumentationen for differencekravets størrelse først fremkom med Danica Pensions pensionsopgørelse af 24. januar 2024. Morarente skal derfor betales fra den 24. februar 2024, således som indklagede har anført, jf. rentelovens § 3, stk. 3, sammenholdt med præmiefritagelsesbestemmelsen.

5. Kravets opgørelse mv.

Indklagede har i sin opgørelse beregnet det skyldige beløb ud fra den pensionsberettigede løn (AM-indkomst). Indklagede har herefter beregnet pensionsbidraget og fratrukket præmietilskrivningen fra Danica Pension for at nå frem til difference. Arbejdsgiverbidraget på 8 % er beregnet ud fra denne difference. Ifølge denne beregning udgør differencekravet 5 år tilbage fra den 24. januar 2024 56.474,56 kr.

Klager har under hovedforhandlingen oplyst, at man ikke længere har indsigelser mod indklagedes beregning, som jeg da heller ikke har grundlag for at tilsidesætte.

Efter de foreliggende oplysninger vil Danica Pension ikke tage imod det manglende beløb, fordi pensionsudbetalingen til A er påbegyndt, da hun er gået på pension. Der foreligger heller ikke oplysninger om en pensionsordning i et andet pensionsselskab, hvor det manglende beløb vedrørende arbejdsgiverbidraget kan indbetales.

Det betyder, at det manglende beløb på 56.474,56 kr. med morarente fra den 24. februar 2024 skal betales til A personligt.

6. Konklusion

Efter det i afsnit 2-5 anførte skal Grundfos i overensstemmelse med indklagedes påstand betale 56.474,56 kr. med morarente fra den 24. februar 2024 til A. I øvrigt frifindes Grundfos for klagers krav.

Forlig

Parterne accepterede opmandens tilkendegivelse, således at Grundfos A/S inden 14 dage (regnet fra den 16. januar 2026) skal betale 56.474,56 kr. med morarente fra den 24. februar 2024 til A.

Hver part skal afholde egne omkostninger og betale halvdelen af opmandens honorar.

Dette forlig kan fuldbyrdes, jf. arbejdsretslovens § 34, stk. 2.

Sagen sluttet.

København, den 18. januar 2026

Oliver Talevski